

У місячник дружу їздинем нову хвалю юниор-руху

У місячник друку кожної юнкор повинен па-ўдарнаму ўзяцца за стварэньне новых юнкорбрыгад на сваім прадпрыемстве, у брыгадзе, агрегатае, цэху, саўгасе, колгасе, МТС і г. д., наладзіць працу васьцентазэт і арганізаваць новыя.

Х. Бацьвінік

ОДНА З МНОГИХ ЧЕРВОНА ШВЕЙНИК НА ШТУРМ

Зараз шмат. Яны змагары. І зараз дзесяткі і сотні на нашых фабрыках і заводах, нараджаюцца там, дзе працуюць ударныя брыгады, дзе гаюцца за прамфіплян, дзе ідзе ўпартая настойлівая барацьба.

Навараджаюцца і працуюць адначасова з ростам і пачаццём усяго прадпрыемства, жыўць яго пульсам, паказваюць жыццё і біенне яго.

Дзень друку—дзень баявога агляду яго барацьбы за канкрэтныя справы на выкананьне вызначаных плянаў.

Удзел камсамолу ў працы фабрычна-заводскага друку—сцвяццё і шматтыражак—яшчэ вельмі слабы.

Агляд працы адзін з сценяў такіх газет мы зьмяшчам гэты.

Больш опэрацыйнасьці і канкрэтнасьці

Штодня быць на лініі агіт. у тым жа асяродку, арганізоўваць мейс на пачатку, выходзячы з агульных задач тыпавых будаўніцтва, высоўваць перад сябе, арганізацыя, брыгады канкрэтныя задачы на кожны дзень, на кожны тыдзень барацьбы прамфіплян, у гэтым асяродку барацьбы.

Забудовка крапавка фабрыка імя армянскага на выкананьне прамфіп-

і перавыкананьне вытворчых заданьняў, шматтыражак абыходзіць моўчкі аўладаньне тэхнікай, рацыяналізацыя вытворчасьці, гэтыя асноўныя моманты барацьбы за прамфіплян. Газета пільна: У лютым месяцы, замест прадугледжаных плянаў 22,9 хвіліны на выраб аднае адзінкі, першыя стужка гэты прэс цягну 27,5 хвілін, другая 29 хвілін, 4-я 26 хвілін, але ня высунае за агу аўладаньне тэхнікай, як задачу барацьбы за падвышэньне вытворчасьці працы.

Друш у 4-м нумары за красавік месці шматку аб аўладаньні тэхнікай, за гэта ні слова аб гэтым не сказаў на ўсёй старонцы.

У барацьбе за рацыяналізацыю вытворчасьці газета праяўляе некаторую пасыўнасьць. У бюлетэні „На штурм“ газета рэгіструе прапановы, унесеныя рабочымі: „рабочыя Бракман і Каньельсон прапануюць: Мэханік Каньельсон п апануе: „І г. д.—не патрабуючы неадкладна іх выкананьня, не мобілізуючы ўвагі ўсяе грамадзтва на неабходнасьці тэрміновага ажыццяўленьня рацыяналізацыйных прапановаў“.

Гаворачы аб тым, што адміністрацыя ўпарта ігноруе цэлы рад рацыяналізацыйных прапановаў мэханіка і Эндуса, рэдакцыя кваліфікуе гэта толькі, як нядабрынасьць у адносінах да рабочых прапановаў.

Шматтыражак падае прыклад барацьбы за ўкараненьне гаспадарчага разраўну, і прав ла значную разлічальную працу аб увядзеньні яго, як вагара ўзьяцця вытворчасьці. Камсамольскі калектыў швейнай фабрыкі слаба ўдзельнічае ў працы шматтыражкі. Гэта даць ясна відзіць з таго, што праца камсамольскага калектыўнага фабрыкі не адлюстравана на старонках шматтыражкі.

На фабрыцы працуюць арганізаваныя камсамольскі калектыўна малалічэжныя істужка. Калі ня лічыць аянаго малалічэжнага допісу аб дрэўнай працы інструктура гэтай істужкі, дзяк трыба сказаць, што газета не асвятляе працы малалічэжнай істужкі.

Неабходна больш сур'ёзна падыходзіць да азнамленьня чытача з пэўнасьцю палітычнага жыцьця нашай краіны і ўзаемаадносін з капіталістычным сьветам.

Шматтыражак „Чырвоны швейнік“ павінен на ходу выправіць свае неда-

Фабрыка абавязалася штурм працу. У час штурму, фабрычная шматтыражка „Чырвоны швейнік“ выдае бюлетэнь „На штурм“. Штодзённая опэрацыйна-зводная газета змагаецца за іхнасьце вытворчых заданьняў у іх, арганізацыя. У час штурму газета сыгналізуе аб барацьбе на кожным плаасобным пункце. „За першую п'яцідзёнку прамфіплян выкананыя на кантрольных опэрацыях на 79,5 проц., а ў другую п'яцідзёнку—86,2 проц. Значна астэае задача на склад, акая за другую п'яцідзёнку выразілася ў 76,4 проц.“

Прачы паглыбляецца. Ожны дзень расьце наша запасычанасьць краіне

Павышэньне выпрацоўкі ідзе вельмі хутка і за апошнія дні зусім вынікліся.

Ударнікі Уперад—у бой за поўную кваліфікацыю працы. За выкананьне перавыкананьне прамфіплян.

У опэрацыйнай зводцы газета піша: Першая зьмена дала 88,46 проц., другая зьмена—толькі 80,21 проц. Гэбна пачала адставаць першая істужка, акая скацілася за 85,86 проц. выкананьня пляну. Ударнікам гэтай істужкі трыба палігнута. Мы яшчэ а 10 проц. адстаем ад 100 проц. выкананьня пляну“.

Так онстатуе газета факты працы.

Паказваючы лічбы працы, закліаючы рабочых ударніку змагацца за буйнае выкананьне і перавыкананьне пляну, газета не паказвае канкрэтных рэчываў працы, не паказвае малапоў, які нараджаюць працы.

За аўладаньнем плаасобных фактаў, газета не аналізуе працы цэлаа, гэтага і істужак. Гэтым самым прыжаецца нашоўнасьць баявога ўдзелу газет у штурме, прыжаецца плаасобныя газеті ах дапаможнікі ў іхнасьці працы.

Гэта адзін з асноўных недолікаў шматтыражкі „Чырвоны швейнік“.

Закліаючы на барацьбу за выкананьне прамфіплян, за выкананьне

хоты, а камсамольскі калектыў актына на ў гэтым дапамагаць.

Зьяўляючыся і зараз актыўным змагаром за выкананьне прамфіплян, „Чырвоны швейнік“, выправіў і свае недахопы, даб'ецца яшчэ большых дасягненьняў.

Расьце і мацнее комуністычны друк у капіталістычных краінах

Удзельны рэволюцыйнага руху, які хутка расьце па ўсіх капіталістычных краінах, выклікае шэраг узмацненьня паліцэйскага тэруру, у

штрафы, арышты—расьце і мацнее комуністычны друк у замежных краінах, і ва зьмену конфіскаваным газетам зьяўляюцца дзесяткі новых

суду і прыгаварваюцца на доўгія тэрміны турэмнага зьняволеньня, да высокіх грашовых штрафаў.

За апошні 12 месцаў у Нямеччыне былі арыштаваны 83 рэдактары і большасьць вінуца за турэмныя крэці.

Павышэньне рэдакцыі комуністычных газет знаходзіцца заўсёды пад „прыглядан“ шпікаў, якіх фанцыя наведвальнікамі рэдакцыі. Ня гледзячы на байкот, комуністычныя газеті ўсё шыроў распаўсюджваюцца, іх ўваў на працоўнае масі расьце.

На працягу аднаго году ў Фінляндыі было зачынена 7 рэволюцыйных рабочых газет, у фашыскай Італіі легальных рабочых газет няма, бо за іх выдацьне трыбунал карае п'ятнагодовай катаржанай турмой.

У Балгарыі з 200 вышаўных нумароў газеті „Работніцескі дэла“ было конфіскавана 105 нумароў.

Ня гледзячы на фашысцкі ўдзік у Венгрыі рэгулярна выдаюцца нелегальныя органы кампартыі і камсамолу. На працягу мінулага году ахрэнна ахаліла 4 нелегальныя друкарні.

У фашыскай Польшчы „вольнага“ друку ня існуе, нават паўдэяржаўныя органы выходзяць з белымі плямамі замест тэксту. Кампартыя Польшчы зараз выпускае каля 20 газет, значную колькасьць адоваў, лістовак і інш. рэволюцыйнай літаратуры, якія закліаюць працоўных да жорсткай барацьбы з фашыскай дыктатурай.

Асабліва нашоўнасьць замежных комуністычных газет у іх рэволюцыйнай насчанасьці, у баявым эпапе у нашырэньні сеткі рабочае кораў, у тым, што яны паказваюць працоўным масам шляхі вызваленьня з пад панаваньня фашыскай дыктатуры і сваім рэволюцыйным зьместам напальваюць масы і арганізоўваюць іх на барацьбу з капіталістычным дадам, закліаюць да капітатковых боеа.

прыватнасьці праследваньне комуністычнага друку. Але ня гледзячы за рагаты тэруру і пэнуры, ня гледзячы на конфіскацыю газет, газет дзесяткамі прыгаварваюцца к

Друк рэволюцыйных рабочых газеті расьце і мацнее. Рэдактары і супрацоўнікі комуністычных газет дзесяткамі прыгаварваюцца к

ІМ СТРАШНЫ СЛОВЫ РЭВОЛЮЦЫЙНАГА ДРУКУ

У правінцыі Вып-Гавын (Індо-Кітай) з канца мінулага году ня спыняецца рэволюцыйная барацьба. Рабочыя і сялянне ўзброеным выступілі ў абарону сваіх правоў. Яны героічна змагаліся пад чырвонымі сьцягамі. У іхмат якіх акругах былі створаны масовыя саветы. Расправы прынялі выключна жорсткі характар. Вёскі былі заняты вайсковымі сіламі і ўпалеўшым сялянне над дуламі стрэльбаў павінны былі падаць зьяны аб пакорнасьці.

Месцамі назад, калі мандарын Тонг-Док па даручэньню французскага ўраду склікаў сялян і абліваў тэраёю комуністых, яму далажылі, што рэволюцыйныя распаўсюджваюць у натоўпе прокліамацыі. Натоўп быў акружаны і рэволюцыйныя з прокліамацыямі зьмешаны.

Тут-жа на месцы, Тонг-Док арганізаваў ваясны суд і ва вачох у сялян асуджанаму зьмешылі галаву.

Як паведамае орган французскай кампартыі Юманітэ, гэта ня першы выпадак. Трых рабочых абезгаловілі на рынку ў Нуоке.

Францускія рабочыя, чутка адкліаючыся на пакутаньні сваіх прыгечаных братоў у калёніях, адказалі на гэтае новае зьверства французскага імперыялізму баявой дэманстрацыяй перад будыкам міністэрства калёніі у Парыжы.

ВОСЕМ ГОД ТУРМЫ ЗА ЗЬМЯШЧЭНЬНЕ АРТЫКУЛАЎ

У Парыскім судзе разглядалася справа рэдактара камсамольскага органа „Авангард“ (Гронь е). арыштаванага 7-га сакавіка і прыгаворанага да адказнасьці за апублікаваньне ў газеце 6-ці артыкулаў, прызнаных „неблагодзейнымі“.

За апублікаваньне 4-х артыкулаў Гронь е прыгавораны да 8 год пазбаўленьня волі і штрафу ў 12 тысяч франкаў. Прыгавор на астатніх двух артыкулах будзе вынесены асобна.

У ПОЛІТЗЬНЯВОЛЕНАХ КРЭПАСЬЦІ ШНЭЙБЕРГ

Наша агітпроптрона „Ротэ Штурм“ наладзіла агітацыйную паездку ў Эрысбэрг (Рудныя горы). Гэтая паездка ўваходзіла ў спіс абавязкаў нашай трупы, як ударнай брыгады камсамолу Лейпцыгу. Але што не ўваходзіла ў нашай абавязкаў, гэта наведваньне нашых таварышоў, політзьяволеных крэпасці Шнэйбэрг у Рудных горах. Мы лічылі нашым абавязкам наведваць зьяволеных таварышоў і палегчыць гэтым іх становішча.

Шнэйбэрг—маленькі гарадок з 3000 жыхароў. Гарадок іштустрыяльны, але пачер 90 проц. усіх рабочых беспрацоўныя.

Крэпасць існуе тут толькі некалькі месяцаў і пакуль што ператворана ў турму, бо ў „вольнай“ Нямеччыне ўсе турмы перапоўненыя.

Колькасьць зьяволеных у гэтай крэпасці невялікая, бо ішчэ „не паспелі“ запаліць.

Сярод зьяволеных ёсьць 4 політчыныя „злачынцы“: адзін комуністычны рэдактар і трое рабочых, асуджаных „Рэйхсгэрыхтам“ у Лейпцыгу па справе так званай „кравежу аружжа“.

Вось з гэтымі „злачынцамі“ мы парашы і сустрацца. Некалькі дзён раней мы заявіліся да адміністрацыі і нашы зьяволеныя таварышы атрымалі дазвол на пагулянку ў горад, што паводле закону дазваляецца ўсім асуджаным на крэпасць, але не ў адносінах усіх праводзіцца.

На ўмоўленым месцы мы спаткаліся „Рот фронт“ і моцны пошук рукі.

Трое рабочых былі асуджаны разам з 33 іншымі таварышамі па працэсу, за „кравежу аружжа“.

Трое асуджаных таварышоў асыпалі нас запытаньнямі: аб політчыным становішчы, аб рабоце партыі, аб рабочым руху, а галоўнае аб разпрэсіях, аб адабраньні ўсіх „дэмакратычных“ правоў у рабочых.

Самы малодшы з крэпасьнікаў—тав. Рудольф Лейман з Лейпцыгу. Яму 19 год. Сяліц ён разам з сваім бацькам. Дзяляём уступіў у „Юнгспартакс-бунд“ (Саюз чырвоных піонэраў) і пачер ужо 6 год, як у камсамол. Ён апавядае:

— 1 сакавіка 1930 году я быў арыштаваны. А 5 гадзіне раніцы мяне

сьцягнулі з пасьпелі і „запрасілі“ ісьці „Харобрыя“ агенты баяліся, таму, на ўсялякі выпадак, вышлі намі рэволюцыйныя і „раілі“ не ўлікаць.

Бацька быў заарыштаваны пры разносцы газет. Трымалі нас строга ізалявана. Кожныя тры дні давалі адну гадзіну прагулкі. Ежа была самая дрэнная. Сьледчы быў самы агідны: усялякім спосабамі стараўся выманіць „прызнаньні“ пагражаў, абяцаў вызваліць, частаваў цыгарамі і д. т. п. Адзін з арыштаваных, які асабліва пакутваў ад гэтых катаваньняў, ня вытрымаў і прадаў большую частку нарыхтаваных таварышоў. Мне дапамагалі інады па 6 гадзін узарар. Выдумалі ўсялякія нябыліцы і стараліся, каб я прадаў аднаго таварыша, супроць якога ня было ніякіх довадаў. Калі мой допыт быў скончаны, мяне прапавалі падпісаць пратакол, у якім адпачынку да канца было ўсё павыдумалі. Я катэгарычна протэставаў і гэты пратакол не падпісаў.

— Ня гледзячы на тое, што доўгае сядзеньне ў турме на нас пакінула дакучае ўражаньне, мы сталі перад клясамым судом з горда ўзнятай галавою.

У крэпасці я стараўся займаюся політучыбай і пасьямых выхад з крэпасці буду зноў актыўным камсамольцам.

У часе працэсу на нас зрабілі вялікае ўражаньне стыхійная дэманстрацыя рабочых Лейпцыга, калі нас адвозілі на аўтомабільах з „Рэйхсгэрыхтам“. Паліцыя была надзвычай усялякая ў гэты дзень і старалася як мага хутчэй нас адвезці. Ня гледзячы на ўсё перасяццё, у гэты дзень, мы ўсё-ж такі чулі крыкі дэманстрантаў: „Вызваліце нашых таварышоў! Далоў клясавую буржуазную юстыцыю“.

Гэтая дэманстрацыя працоўных Лейпцыга нам паказала, што мы не адны, што мы не ізаляваны, што

З намі тысячы!

Шпарка прайшлі гадзіны. Пад гукі рэволюцыйных сьпеваў і трох кротнага „Рот фронт“ наша агітпроптрона разьвіталася з часовамі насельніцкамі крэпасці ў Шнэйбэргу.

Вальтэр Рералдэр Лейпцыг, май 1931 г.

Робочий клас і працююче сільське надвкраїньцями більшовицької партії десятиліття вичували постійну у будівництві соціалізму. У неперіривній барабощі з ухилом від лівішої лінії партії, у жорсткій класовій барабощі — між масовою агітацією і лідерами, „5-голка у 4 годні“, на мнох галях прависловосці високанотці п'ятигодові пизці на 2 в пал. і 3 галя.

Мы, работники адм. тэх. персонал Бабруйскага камбінату, пераклучыліся на ліквідацыю прарываў, мы паставілі сваім абавязкам вярнуць дзяржаве заплывынасьць, але мы патрабуем гэтага не-

Цехі комбінату павінні мати
матер'ял для будівництва нових

**Рабочия і адм. тэх.
пэрсонал бабруйскага
дрэвапрацоўчага
кампаніі**

Тыраж „Чырвонай Зьмены“ павінен быць 60-тысяч ня менш

Юнкор—брыгада „Ч. 3.“
Генін, Ресман, Батуравіч.

Дружбы двієві другу повинен па-
 нисці колькась підпінчыкаў на
 весь пролетарскі друг, палешыць
 касць чыткі газет, праверыць чы-
 альнасць газет і г. д. Адначасова
 сабодна наладзіць лепшую дастаў-
 ку газет.